

рѣдъ важность тж на грѣхове тѣ или спорѣдъ състояніе то на съвѣсть тж на кающы тѣ ся. Право да налагать Епитиміи несъмнѣнно принадлежи на духовны тѣ Отци. Понеже а) Іисусъ Христосъ, като е установлявалъ Таинство то на Покаяніе то, облекълъ е Апостолы тѣ съсъ власть не само да развързывать, нѣ и да връзывать, не само да отпушавать, нѣ и да удръжывать грѣхове тѣ. б) Примѣри за Епитиміи ся срѣщать въ черковж тж Апостолскж; напр. Апостолъ Павелъ е прѣдалъ Коринѣскый тж крѣвосмѣсникъ на сатанж тж за измождене (измѣчване) на тѣло то му, за да му ся спасе душа та. (Кор. гл. 5. ст. 5). Сящо така и слѣдъ Апостолы тѣ употреблявала е Епитиміи тѣ вселенска та черкова. (за четири тѣ стѣпени на Епитиміи тѣ въ древени тѣ врѣмяна, не допуца краткость та на книгж тж да ся простираме да говоримъ). в) Епитиміи тѣ бывать нуждны за пълно успокояване на съвѣсть тж на оногова, кой то ся кае. Важность та имъ е очевидна отъ думы тѣ Спасителевы: *щото връжете на земльж тж, врзано ще бжде и на небо то.* (Мате. гл. 18. ст. 18).

## ЛИЦА ТА, КОИ ТО СЪВРЪШАВАТЪ ТА- ИНСТВО ТО НА ПОКАЯНІЕ ТО.

Лица та на кои то принадлежи право то да съврѣшавать това таинство и да разрѣшавать отъ грѣхове тѣ, сж единственнно прѣемници тѣ на Апостолско то служене — Епископи тѣ и Пре-